

Luca De Lucia, *Locus Standi and Distrust of the Public Administration. A Comparison of Three Models* (Zdolność skargowa i brak zaufania do administracji publicznej. Porównanie trzech modeli), „Review of European Administrative Law” 2017, vol. 10, no. 2, s. 7–26, DOI: 10.7590/187479817X15095380840339.

Celem artykułu jest analiza związku, który istnieje w trzech konkretnych porządkach prawnych między regulacją legitymacji procesowej w interesie publicznym w sporach administracyjnych a zaufaniem, jakie społeczeństwo i instytucje przypisują roli i autorytatywności administracji publicznej. W pierwszej części artykułu wskazano, że najpierw trzeba zrozumieć, co naprawdę oznacza zaufanie w kontekście administracji publicznej, zanim będzie możliwa ocena wartości tej zasady dla praktyki. Najważniejsze pytanie koncentruje się zaś na tym, czym jest „zaufanie do administracji” oraz dlaczego administracja publiczna potrzebuje zaufania. Organom administracji publicznej działającym w interesie publicznym można przypisać legitymację publiczną. Za sprawą jej wykorzystywania administracja zyskuje niezbędne jej zaufanie społeczeństwa do jej działań. W kolejnej, drugiej części

rozważań autor podejmuje dyskusję na temat legitymacji procesowej w interesie publicznym w Niemczech, a następnie na tle sytuacji we Włoszech.

W różnych państwach europejskich inaczej kształtuje się ograniczenie możliwości wnoszenia skargi, petycji czy wniosku. Skarga oparta na interesie prawnym może dotyczyć zarówno interesu publicznego, jak i interesu własnego. Interes publiczny, inaczej zwany społecznym, często reprezentuje sama administracja, jej organy czy organizacje realizujące funkcje z zakresu administracji publicznej.

Analiza podjęta w artykule ma z jednej strony pomóc w zrozumieniu przyczyn leżących u podstaw różnic, które są dostrzegalne między tymi dwoma systemami prawnymi, a z drugiej strony – w wyjaśnieniu napięć obecnych w trzecim modelu, modelu europejskim właściwym dla Unii Europejskiej, która wpływa na legitymację procesową w sprawach dotyczących chociażby środowiska. Przykładem szerokiej legitymacji procesowej w interesie publicznym jest Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., która została omówiona w artykule.

Lucyna Staniszevska

DOI: 10.14746/spp.2018.3.23.13